

[Elgaard.]

nemførelsen og Vedtagelsen af Kommunistloven og Spørgsmaalet om den Behandling, de internerede har faaet, vil jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg vil dog straks sige, at jeg deler den Opfattelse, der er kommet til Orde fra et Par Medlemmers Side, at Rigsdagen maatte vurdere selve Lovforslaget om Internering af et vist Antal kommunistiske Ledere som en Beskyttelsesforanstaltning, idet Stillingen uden Tvivl var den, at hvis Internering ikke var sket fra dansk Side, var den sket fra tysk Side, og jeg ønsker dertil at føje, at dette anser jeg bekræftet paa den Maade, at nogle, jeg kan vist godt sige mange af dem, der blev interneret i første Omgang, efterhaanden blev fri. Med Hensyn til disse, jeg kan vel nok bruge Udtrykket politiske Fanger, og deres Behandling, maatte jeg gaa ud fra — og det har Rigsdagens Medlemmer vel som Helhed Ret til at hævde —, at Behandlingen af de politiske Fanger i enhver Henseende var forsvarlig, saa længe de var i dansk Varetægt. Naar jeg da ønskede at udtale mig om Dagene 28.—29. August og at besvare det ærede Medlems Spørgsmaal: „Hvorfor blev vi ikke sluppet ud“?, søgte jeg først i alle Enkeltheder at genkalde disse Døgnsgivenheder i min Hukommelse. Paa Baggrund heraf ønsker jeg at sige til det ærede Medlem: de Timer, der den 28. August forløb fra Kl. 9 Formiddag, da det tyske Ultimatum forelaa, indtil det skulde besvares senest Kl. 16, gik for Regeringens Medlemmer paa den Maade, at Stillingen blev behandlet i Regeringen med Repræsentanter for de samarbejdende Partier og i Statsraadet.

Da Svaret var afgivet, var det min Opfattelse, at dermed havde den daværende Regering afsluttet sin Tilværelse som saadan. Personlig havde jeg egentlig ventet, at det første, der vilde ske fra tysk Side, havde været en Arrestation af Regeringens Medlemmer. Men efter at Svaret var givet — jeg vil her indskyde den Bemærkning, at det er min absolutte Overbevisning, at der i de Ministermøder, vi havde hin Dag, ikke fra nogen Side var nævnt Spørgsmaalet om de internerede danske politiske Fanger. Altsaa, efter at Svaret var afgivet, gaar jeg ud fra, at de fleste af Regeringens Medlemmer gjorde som jeg: vendte tilbage til deres

Ministerium — jeg kan bruge Vendingen: for at beskikke sit Hus. Naar man bedømte det saaledes, at Arbejdet var forbi, saa ønskede i alt Fald jeg for mit Vedkommende at være klar over, hvordan Tilstanden var i mit Ministerium, naar jeg forlod det for ikke mere at vende tilbage. Og derfor foretog jeg en nøje Gennemgang af alle Sager i Forbindelse med min Virksomhed og paa det Tidspunkt, jeg forlod denne Virksomhed som Trafikminister. Der var Ting i Ministeriet, som ikke kunde blive liggende, der var illegale Skrifter der iblandt, som maatte deponeres andre Steder, men der var ogsaa andre Sager, man maatte eftergaa, inden man forlod sit Arbejde. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen, at under denne Gennemgang i Trafikministeriet faldt det mig ikke ind, at der var andre, der havde Forpligtelse med Hensyn til Afslutningen inden for mit Ministerium end netop jeg; jeg havde Ansvar for den Situation, der eksisterede paa baade det ene og det andet Omraade i det Øjeblik, jeg forlod Ministeriet. Det vil derfor være vanskeligt for mig at modtage nogen Behjælpelse, selv om jeg, som jeg nævnte til at begynde med, ikke finder Spørgsmaalet lige gyldigt.

Det vil være vanskeligt for mig at modtage nogen Behjælpelse fra det ærede Medlems Side, fordi jeg ikke hin Dag sagde til den daværende Justitsminister, om han nu ogsaa inden for sit Omraade havde faaet gjort Ret og Skel, deriblandt ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om vore danske politiske Fangers Frigivelse. Jeg vil gerne dertil føje, at det virkede overraskende paa mig, da jeg hørte Det konservative Følgepartis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, sige, at der mellem det saakaldte Kommunistudvalg og Justitsministeriet og andre — jeg forstod Repræsentanter for de internerede — i den forholdsvis korte Krisetid før den 29. August var ført Forhandlinger vedrørende den Situation, der kunde indtræde for vore internerede Landsmænd, naar enten Tyskerne eller danske Nazister i Forbindelse med Tyskerne tog Magten her i Landet. Jeg tør sige, at Underretning om disse Forhandlinger, der, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Kristen Amby rigtigt, ikke havde ført til noget endeligt positivt